

lag for under den nye ordning at opretholde bestemmelsen om, at overskuddet af kommunale biografer skal anvendes til kulturelle formål, hvilket naturligvis ikke hindrer de enkelte kommuner i at træffe bestemmelse herom.

Det danske Filmmuseum bør for fremtiden sidestilles med Statens filmcentral for så vidt angår adgangen til at drive biografvirksomhed. Det samme bør gælde for filmfonden, jfr. bemærkningerne til lovforslagets § 14, stk. 1, nr. 6.

Når man udvider den kreds, der skal kunne drive biografvirksomhed, til også at omfatte de ovennævnte selskabsformer, vil det være unødvendigt at opretholde en særlig bestemmelse om landsorganisationers adgang til at få tilladelse til offentlig forevisning af film, idet sådanne organisationer uden vanskelighed vil kunne etablere sig i en eller anden selskabsform.

Til § 3.

Efter de gældende regler skal antagelsen af en leder godkendes af bevillingsmyndigheden, der også skal godkende den med lederen truffene aftale. Efter lovforslaget kan en person, der har fået tilladelse til at foranstalte offentlig filmforevisning, fremtidig frit antage en leder, ligesom en eventuel kontrakt ikke skal godkendes. Det kræves dog, at der gives meddelelse om antagelsen af en leder til politimesteren. I de tilfælde, hvor tilladelsen er meddelt andre end personer, skal den dog betinges af, at der antages en leder. I begge tilfælde skal lederen opfylde betingelserne for at få tilladelse til at foranstalte offentlig filmforevisning.

Til § 4.

Kravet i stk. 1 om, at indehaveren for egen regning skal drive biografvirksomheden, er overført fra den gældende lovs § 7, stk. 3. I formuleringen af denne regel ligger et forbud imod, at indehaveren af tilladelsen fraskriver sig den væsentlige del af overskuddet, hvorved hans personlige interesse i virksomhedens drift mindskes. Tillige ligger der i formuleringen, at den pågældende skal bære ansvaret for virksomhedens eventuelle underskud.

Reglen i stk. 2 svarer til den gældende lovs § 7, stk. 1. Indehaveren af tilladelsen eller den antagne leder skal herefter fortsat drage omsorg for, at kulturelt og kunstnerisk værdifulde film forevises, ligesom han ikke ved nogen aftale må være forhindret i frit og uafhængigt at bestemme, hvilke film, der skal forevises, og hvordan virksomheden i øvrigt skal ledes.

Overtrædelse af denne bestemmelse kan ifølge den gældende lovs § 12, stk. 2, bevirke, at bevillingen tilbagekaldes og kan efter nærværende lovforslag bevirke, at tilladelsen tilbagekaldes.

Uanset at bestemmelsen kun har været anvendt i et enkelt tilfælde kort efter gennemførelsen af den første biograflov i Danmark, finder man det dog rigtigst, at der også efter overgangen til fri biografnæring stilles krav til den, der driver en biograf, om at repertoiret omfatter film af kulturel og kunstnerisk værdi, og at lederen ikke må være bundet af aftaler, der forhindrer ham i frit og uafhængigt at vælge repertoiret. Det er ikke hensigten med ophævelsen af bevillingssystemet at åbne adgang for virksomheder, der ensidigt drives i spekulationsøjemed med et gennemført underlødigt repertoire. Også efter lovens ikrafttræden bør tilladelsen i sådanne tilfælde — efter at advarsel er givet — kunne tilbagekaldes.

Til § 5.

Bestemmelserne fastslår, under hvilke omstændigheder en meddelt tilladelse henholdsvis bortfalder og kan tilbagekaldes. Medens der klart må være tale om et øjeblikkeligt bortfald af tilladelsen, hvis indehaveren af tilladelsen ikke længere opfylder de objektivt konstaterbare betingelser i § 2, forekommer det rimeligt, at en overtrædelse af bestemmelserne i §§ 3, 4 og 9 stk. 2, ikke automatisk medfører tilladelsens bortfald. Det vil ved overtrædelse af disse bestemmelser være rimeligt, at der først gives en advarsel, og at tilladelsen derpå tilbagekaldes, såfremt dens indehaver sidder advarslen overhørig. Det foreslås, at kompetencen med hensyn til tilbagekaldelse af tilladelsen som følge af overtrædelse af § 4, stk. 2, 1. pkt. henlægges til ministeren for kulturelle anliggender. I de øvrige tilfælde sker tilbagekaldelse ved politimesteren, i Københavns politidirektøren.

Til kapitel 2. Filmudlejning.

Til § 6.

Bestemmelserne, der i deres indhold svarer til den gældende lovs § 15, fastslår, under hvilke betingelser personer eller selskaber kan drive filmudlejningsvirksomhed her i landet. Betingelserne svarer fortsat til de i næringsloven opstillede betingelser for at få næringsbrev.

Til § 7.

Bestemmelsen svarer til § 16 i den gældende lov. Det må anses for rimeligt fortsat at opretholde denne bestemmelse, der går tilbage til biografloven af 1938, for derigennem at modvirke, at udlejnings-selskaber benytter sig af enkelte films forventeligt betydelige indtjeningssevne til at få afsat mindre værdifulde film.

Til kapitel 3. Billetafgift.

Bestemmelserne om billetafgift svarer til de nu gældende bestemmelser med den ændring, at billet-